

[Bækgaard.]

lingen af dette lovforslag må have for øje, at det mere gælder om, at de eksisterende boliger i landbruget bliver udnyttet, end at der bliver bygget nye, som måske — hvad også flere ærede ordførere før mig har været inde på — kun ganske kort tid vil blive benyttet af landbrugsarbejdere.

Jeg har gjort disse bemærkninger, fordi det er de uafhængiges opfattelse, at denne lovgivning burde med i en samlet landbrugslovgivning, og da vi vel allerførst i det nye kalenderår kan vente lovforslag fra den højtærede minister på grundlag af landbo-kommissionens arbejde, er der vist ikke stor grund til at gøre flere bemærkninger her, men slutte med at udtale håbet om, at en god lovgivning må blive resultatet af drøftelsen nu og i det nye år.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg takker alle ærede ordførere for en velvillig behandling af lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Bladt var inde på, at forudsætningerne for loven ikke mere var de samme. Det var det, man erkendte, da man i sin tid ændrede lovens tekst, så at den fra at være en ren landarbejderlov blev en lov om arbejderboliger på landet. Vi kan udmærket sætte en undersøgelse i gang — vi undersøger jo så meget inden for de forskellige ministerier — men jeg tror nu ikke, der kommer noget nævneværdigt frem, som vi ikke ved på forhånd. Jeg vil gerne sige, at når man vurderer denne lovs betydning i forhold til andre boliglove, så bør den vurderes i forhold til loven om mindstbemidlede i byen og ikke i forhold til anden lovgivning. Loven har på landet betydet ikke alene overmåde meget i social henseende, men den har også betydet, at man har fastholdt arbejdskraft i landkommunerne. Derigennem har den betydet ikke så lidt — jeg vil endda sige meget — for landkommunernes industrielle udvikling. Derfor tror jeg, man har lov til at sige, at loven har virket næsten på alle områder så godt, som den kunne.

Flere ordførere har nævnt, at vi sidste år diskuterede forholdet mellem kapitel IV- og kapitel VI-husene. Jeg sagde sidste år, at jeg var villig til at diskutere det med udvalget, for det er klart, at det er et problem, vi må tage op i udvalget for at se, om vi kan komme overens om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m.

(Lovforslaget (nr. 90) findes i tillæg A. sp. 1057, fremsættelsen i tidenden sp. 2015).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Teichert: Det foreliggende forslag om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m. kan efter min mening ikke give anledning til mange bemærkninger, idet lovforslaget faktisk kun går ud på en ajourføring af de forskellige lånesatser som følge af den konstaterede stigning på forskellige områder. Statistisk departement beregner således stigningen ved opførelsen af husmandsbrug i perioden fra den 15. august 1964 til 15. august 1965 til 12 pct.

Den højtærede landbrugsminister har bedt statens jordlovsudvalg om en udtalelse og en indstilling med hensyn til, hvilke beløb man anser for at være nødvendige for at kunne klare dagen og vejen og de forskellige opgaver, der ligger for. Jordlovsudvalget har meget grundigt og sagligt drøftet behovet for de midler, der efter udvalgets mening og de erfaringer, man har fra tidligere år, er absolut nødvendige for selv med den strengeste sparsommelighed at klare efterspørgslen. Udvalget havde, som det fremgår af bemærkningerne, indstillet, at der bevilgedes 12 mill. kr. til det i § 1, stk. 2 a, anførte formål. Jeg er ikke i tvivl om ministerens velvillige indstilling til dette spørgsmål, og der ligger ingen bebrejdelse i min beklagelse af, at det atter i år er nødvendigt for den højtærede minister at